

سومین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

همدان ۱۷ اردیبهشت ۱۳۹۴

گردشگری و موسیقی محلی در استان ایلام

جسومه حاصلی نیا

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد ملایر

Ja.soomeh1368@gmail.com

چکیده

موسیقی ایران منشاء فرهنگی و قومی است. همانطور که در ایران اقوام بسیاری زندگی می کنند ، به همان ترتیب هر یک از این اقوام خالق نوای شیرین محلی بوده و با این نواها کوله ای تمدن و پیشینه را به نسل های بعدی خود انتقال می دهند. موسیقی ایران با تنوع خاصی که دارد برگرفته از نوع زندگی و آداب و رسوم منطقه ای خود است و حکایت های فراوان در اشعار خود دارند. موسیقی ایلام ریشه در اسطوره ها و افسانه ها و آیین های مردمان این دیار دارد و از گذشته جزئی از زندگی آنان بوده است و از آن در مراسم شادی و سوگ استفاده شده است. این پژوهش با هدف معرفی موسیقی محلی استان ایلام و آگاهی بخشیدن به نسل جوان در رابطه با میراث کشور خود است تا به سوی موسیقی های غربی و بی هویت کشیده نشوند. این پژوهش با روش کتابخانه ای و مشاهده میدانی انجام گرفته است و نتیجه این مطالعه نشان می دهد که مردم استان ایلام - برای شادی و شیون خود - ترانه هایی متناسب با آب و هوا - طبیعت - تاریخ و باورهای منطقه دارند - که سابقه ی بسیار دور و درازی دارد و می توان با توسعه موسیقی محلی ریشه بسیاری از مشکلات و همچنین فقر فرهنگی را برطرف کرد و تاثیر چشمگیری در توسعه گردشگری استان باشد.

واژه های کلیدی: موسیقی محلی، گردشگری، فقر فرهنگی، نسل جوان، استان ایلام

مقدمه

مردم ایران به موازات فرهنگ رسمی و مکتوب خود، یک فرهنگ شفاهی یا فرهنگ مردمی دارند که هرکدام تمامی مواد و اجزاء خویش را داراست و به این اعتبار ،هفت دستگاه ردیف موسیقی اصیل شناخته شده و متداولی که در ایران وجود دارد در شمار فرهنگ رسمی محسوب می شود و موسیقی های محلی سراسر ایران و فرهنگ توده، چنان عرصه پهناوری دارد که نیروی چند هزار کاردان و مطلع باید سال ها به مطالعه و تحقیق علمی و گردآوری فنی و اصولی بپردازد و مواد آنها را از حافظه سالخوردگان و هنرمندان هر ناحیه بگیرد و ثبت کند. (انجوی شیرازی، ۱۳۷۷: ۴۸)

موسیقی با حالات مختلف خود وسیله گویایی است تا غم ها، شادی ها، رویداد های حماسی، اجتماعی و انسانی مردم را بیان کند. این مولودی ها به طور کلی در عین سادگی، حائز مشخصه ها و کیفیات پر ارزشی هستند. اشعار آنها حاوی نکته هایی است از عشق، محبت، نفرت، انسان دوستی، احساسات ملی و میهنی، گذشت و شهامت و خلاصه تمام معیارهای اخلاقی و انسانی با بیانی ساده اما زیبا و پر معنی این مردمان با طبیعت اطرافشان مانوس هستند و زندگی را گر چه سطحی و کم عمق ولی بدون واسطه لمس